

Zifirî Bir Gecede Necm'in Parıltısı

– M.Nihat Malkoç · 24 Kasım 2022

...şehit öğretmen Necmettin Yılmaz'ın aziz hatırasına...

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Ne zaman yarınları düşünsem, körpe kuzular gelir aklıma
Baranlar, Berfinler, Rojdalar arz-ı endam eder düşlerimde
Can kırıklarını toplarım cam kırıkları arasından
Munzur'um, Cilo'yum, başı göklere değen kutlu ç/Ağrı'yım
Yüksekova'yım, Malazgirt'im, bereketli Harran Ovası'yım
Bir mum misali eririm kör karanlık geceleri ısıtmak için
Bütün zorluklara rağmen dik dururum elif misali
Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Hayatın, bir dağ yamacında, avuçlardan kaydığı demlerde...
Yüreğimi acıtır tamamlanmamış d/evrik hayatlar...
Fırat'ın kıyısındaki izbe bir köyün yıldızsız gecelerinde...
...Ödünç yıldızlar toplarım yarınların gri göklerinden
Hasretle çarpıp yokluğa bölerim esrik duygularımı

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Yanık bir türkü duysam buğulanır g/özlerim heyhat!...
Vatan millet aşkıyla ş/ahlanırım dolu dizgin taylar misali
Bir garip hasret d/emlenir yüreğimin koyaklarında
Gün gelir kelimeler düğümlenir boğazımda
Mecnûn'un Leylâ'sı, yanık Kerem'in Aslı'sıyım ben

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Müsvedde hayatları temize çekmeye memur kanayan bir yüreğim
Buz tutmuş pencerelerde sabahı bekleyenim ben
Duygular cenk ederken akıl meydanlarında...
...Yarım kalan hayatları tam(am)larım zeval burcunda
Gün batarken ufkun kızılığında, geceye doğarım ben

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Irmaklar, denizler, dağlar aşan bir barış güverciniyim

El değmemiş yalnızlıklar biriktiririm tavan aralarında
Tenhalarda göğeren acılar oğul verir yüreğimde
Erdem çiçekleri yetiştiririm mümbit gönül bahçemde
Bir kuştan farksızım kursağımda biriken g/özyaşlarımla

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Dört mevsim yedi bölge gönül gergefimde nakış nakış...
Bayrağımın dalgalandığı her yer cennetimdir benim
Ben ki kurşundan ağır bir geleceği taşıyım omuzlarımda
Umutlar devşiririm derinlere kök salmış gönül ağacından
Bir öksüzün çapaklanan gözlerinden bakarım dünyaya

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Bu dilsiz toprakların gönül d/ili olmaya gelmişim ben
Talan edilmiş sabahların rüyasına yatmışım heyhat!..
Sol(durul)muş gonca güller görürüm mavzerlerin namlusunda
X sonsuza giderken balçıklara saplanır umut çiçeklerim
Şarkta ateşin kucağında mum kalmak kadar zordur hayat

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Fuzulî de aşk, Nedim'de İstanbul, Namık Kemal'de v/atanım
Hasretlileri kavuşturan Malabadi Köprüsü'nün taş kemeriyim
Zap Suyu'yum, Fırat'ım, Dicle'yim, Aras'ım, yorgun Asi'yim...
Türk'üm, Kürt'üm, Çerkez'im, Laz'ım, Roman'ım, ne fark eder ki?
Sevginin dili, dini, mezhebi ve meşrebi mi olur ağalar, beyler?

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Hangi toprak damlı eve uğrasam güleç yüzler karşılar beni
Bir yüreğe, sonu hüsrarla biten kaç öykü sığar, ben bilirim
Bir yetimin gamzesine çökerken hüzün tortuları...
...Bir yıldız olurum Siverek'in katran karası gecelerinde
G/özyaşlarımla sularım körpe çiçeklerimi, kurumasınlar diye

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Sonu nereye varır bu sürgün ateşinin buğulu g/özlerimde?
Bir dost (y)eli bekler körpe Yusuf lar derin kuyulardan çıkmak için
Hayatta bir şey değişirse her şey değişir, bilirim âhhh!..
Fethin kilidini açan Fatihler yetiştiren Akşemseddin benim ben!
Yunus'um, Karacaoęlan'ım, Dadaloęlu'yum dağ başlarında

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Bin parçaya bölünmüş hecelerden geceleri çekip çıkarırım
Katık aramam sımsıcak bir tandır ekmeğinin yanında
Kayıp hafızamızın (g)izini sürerim harabelerin yalnızlığında
Rugan ayakkabımdan utanırım ayakkabısı delik bir çocuk görsem
Acının öz/gül ağırlığını taşıyamayanlara omuz veririm yokuşlarda

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Antalya'da açan narçiçeği, Adıyaman'da balya balya tütünüm
Rize'de ince belli bardakta demli çay, Çukurova'da beyaz altınım
Bir muhabbet katarıyım, rayları pas tutmuş تنها istasyonlarda
Karakışlar erken d/üşer, terk etmek bilmez bu hazin coğrafyayı
Toprağın tapusuyum, bana hudut çizemez vatan/sızlar!...

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Nene Hatun'um, Kara Fatma'yım, Gördesli Makbule'yim...
Nezahat Onbaşı'yım, Şerife Bacı'yım, Halime Çavuş'um...
Bilge Kağan'ım, Alparslan'ım, Metehan'ım, Kürşat'ın (ç)er(is)iyim...
Bumin Kağan'ım, Atilla'yım, ak sakallı Dede Korkut'um...
Oğuz Kağan'ım, Sultan (B)aybars'ım, Aksak Timur'um...

Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...
Osman Gazi'yim, Fatih'im, Yavuz'um, Kanûnî'yim...
Kınalı Ali'yim, Seyit Onbaşı'yım, Tophaneli Hakkı'yım...
Abdülhamid'im, mavi gözlü Gazi'yim, Menderes'im, ezelden er/doğan'ım...
Genç Osman'ım, Ulubatlı Hasan'ım şanlı kale burçlarında...
An gelir 'bir tel kopar ahenk ebediyen kesilir' şairin deyimiyle
Bir kırlangıç g/öçü sonrası gökler bile (ç)ağlar küf kokulu zamanlarda
Şehit olunca toprak değil; vatan, bayrak, aşk olurum vefalı yüreklerde
Ben bir köy öğretmeniyim yurdumun Doğu'sunda...

M. NİHAT MALKOÇ